

**APPELL NR. 226**

Fra : Juryen i Rally Trøgstad 2004 v/ Ole Gustav Sannes.  
Vedrørende : Straffeutmåling i Domsutvalgets dom nr. 23.  
Løpsarrangør : NMK Trøgstad.  
Løpskategori : Minirally.  
Løpsstatus : Norgescup.  
Arr.lisens nr. : 04.03171.  
Løpsdato : 11. september 2004  
Jury : Ole Gustav Sannes (juryleder)  
Bjørn Aasen ( jurymedlem)  
Svein Jacobsen (jurymedlem)  
Løpsleder : Håkon Krogh  
Møtedato : 01. november 2004

---

Formalia i forhold til NBFs jurisdiksjon, Appelldomstolens habilitet og innkalling av partene ble funnet ivaretatt i henhold til gjeldende regler. Mottatt skriv etter fristen fra motparten, Kåre E. Ekeland, ble besluttet tillatt fremlagt da vedkommende hadde meldt avbud.

Per Madsen ønsket velkommen og presenterte Appelldomstolens medlemmer. Partene hadde ingen innvendinger mot at Appelldomstolen kunne behandle saken. Appellanten aksepterte at motpartens siste skriv ble tatt inn som en del av sakens offisielle dokumenter. Prosedyrer for saksbehandlingen ble gjennomgått.

Som appellanant møtte juryleder Ole Gustav Sannes og jurymedlem Bjørn Aasen.

Motparten hadde meldt avbud og ønsket heller ikke å bli avhørt pr. telefon.

Som appellantens vitner møtte Håkon Krogh(løpsleder) og Tor Atle Lundsrud (tilskuer). Vidar Tangerud (sperrevakt) ble avhørt på telefon.

Motparten hadde ikke stevnet vitner.

Foruten løpets vanlige dokumenter ble følgende lagt fram for Appelldomstolen:

- Juryens innstilling til DU.
- Sakspapirer til DU.
- DUs dom nr. 23.

- Tilleggsopplysninger og vitneliste fra juryen.
- Tilleggsopplysninger fra motparten.
- Rapport fra løpets Ulykkeskommisjon.
- Notat av 25.10.04 fra juryen.

### **Sakens bakgrunn:**

Ca. 7,7 km inne på SS1 kom startnummer 42 med Ekeland som fører, for fort inn i mot et avtak mot høyre, en ca. 100 graders sving. I stedet for å svinge mot høyre så fortsatte bilen på hovedveien i en slak venstresving og inn i en sikkerhetssone som var markert med sperrebånd. Bak dette sperrebåndet befant det seg flere personer, 5-10 stk. Da disse så at bilen ikke greide svingen og fortsatte inn i sonen så hadde de løpt unna. En gutt (13 år) hadde falt og blitt kjørt over begge bein av bilen. Det ble senere konstatert brudd i begge lårben og gutten ble fløyet til sykehus i helikopter.

Bilen hadde snudd inne i sperresonen og hadde deretter reist fra stedet. De hadde fullført SS1 og SS2 før de på service ble kontaktet av løpsleder som ba laget melde seg for politiet. Etter at juryen hadde gjort sine undersøkelser besluttet de i henhold til NSR § 216 å utelukke anklagede fra løpet. De besluttet samtidig å innstille for Domsutvalget om suspensjon av anklagede i 6 måneder for brudd på NSR §§ 416 og 426.

Domsutvalget behandlet saken 5. oktober 2004 og fattet følgende beslutning i dom nr. 23:

- Kåre E. Ekeland suspenderes i 4 måneder fra og med 12.10.04 til og med 11.2.05 for brudd på NSR §§ 216, 403 og 416.
- Dommen ble vedtatt mot en stemme.

### **DUs Premisser:**

”Årsaksforholdet synes klart. Ekeland registrerte ikke at de skulle svinge skarpt høyre, men fortsatte langs hovedveien i svak venstrekurve. Han ble klar over sperrebåndet over veien, men hadde så stor hastighet at han fortatte rett frem og inn i sperresonen hvor det oppholdt seg mange mennesker. Disse sprang vekk fra der bilen kom mens tilskueren som ble skadet falt og ble overkjørt over begge ben av bilens venstre hjulpar. Ekeland snudde så bilen i god avstand fra neste sperrebånd og kjørte frem til stedet der den skadde gutten lå. Han stanset opp og gjorde seg klar til å gå ut av bilen. Dette underbygges av lyd fra video der det klart høres høyt motorturtall fra bilen der den angivelig snur og kjører tilbake mot krysset igjen, hvor det deretter blir stille i ca. 8 sekunder før man kan høre at bilen øker turtallet og kommer til syne igjen i krysset. I alt var bilen inne i sonen i ca. 27 sekunder.

En person som fremsto som funksjonær hadde da vinket dem videre. En beskjed de etterkom. Både de inne i bilen samt et vitne mente at personen som vinket dem videre så ut som en funksjonær og de antok at personen hadde funksjonærvest på seg. Sperrevakten som hadde ansvaret for sonen, uttalte at han var alene som vakt i sonen og var opptatt i telefonen med å varsle om ulykken og hadde ikke gitt noe signal til deltakerne i bilen. Det er ikke bekreftet eller avkreftet om noen av de andre vaktene i nærheten hadde beveget seg inn i sonen og gitt signal til bilen.

NSR §§ 216 og 416 setter krav til at enhver deltaker har plikt til å hjelpe annen person som har vært utsatt for en ulykke med personskade. Brudd på § 216 medfører utelukkelse fra løpet. Juryen gjorde det korrekt etter bestemmelsen og utelukkete dermed Ekeland fra konkurransen.

Det er klart at Ekeland har forbrutt seg mot §§ 216 og 416 da han valgte å kjøre videre uten å bistå den skadede.

Det er klart at enhver deltaker er forpliktet til å følge instruks gitt av en offisiell funksjonær. Imidlertid så er enhver fører av motorvogn forpliktet til å innrette seg etter Vegtrafikklovens § 12 (ref. NSR § 403) som setter klare krav til hvordan en som er involvert i et trafikkuhell, med eller uten skyld, skal forholde seg. Det er plikt til å hjelpe skadet person, varsle politiet, samt at de som er innblandet skal forbli på stedet til politiet ankommer. Det er klart at Vegtrafikkloven går foran regler gitt av NBF. Ekeland burde derfor sett bort fra instruks fra en funksjonær og forblitt på stedet.

Juryen innstilte på en suspensjon på 6 måneder fra løpets dato. Domsutvalget har besluttet en suspensjon på 4 måneder mot en stemme. I formildende retning har flertallet lagt til grunn at det i denne saken kunne være rom for tvil hos Ekeland om det virkelig var en personskaade, og om det var han som var direkte årsak til skaden. Samtidig var det flere personer til stede som tok seg av den skadede og at det var klart at vedkommende fikk nødvendig hjelp uten bistand fra Ekeland. Mindretallet så kun skjerpene omstendigheter og stemte for en straff av ett års suspensjon. Det ble poengtert at Vegtrafikklovens bestemmelser er allment kjent av alle med førerkort og plikten til å stanse er absolutt.

NSR § 86 setter krav til at kun grovere forseelser kan medføre suspensjon. Domsutvalget er av den formening at brudd mot Vegtrafikklovens § 12 er å anse som en grovere forseelse og suspensjon kan derfor anvendes.

Domsutvalget ønsker å uttrykke bekymring over at det befant seg publikum inne i en sikkerhetssone samt at arrangørene ikke har gitt noen form for instruks til personell satt til å vokte sonen. Det er registrert at forholdet enda ikke er behandlet av juryen da de avventer rapport fra Ulykkeskommisjonen.”

Juryen v/ Ole Gustav Sannes appellerte DUs beslutning.

### **Partenes innlegg, bevis og vitneforklaringer:**

Appellanten v / Ole Gustav Sannes avholdt sitt innledningsforedrag med henvisning til appellskriftet og tilleggsopplysninger. Appellen gjaldt kun straffeutmålingen i DUs dom nr. 23. Det ble gjort oppmerksom på at juryen innstilte på minimum 6 måneders suspensjon og ikke 6 måneder som det står i DUs premisser. Skriftlig rapport fra K2 hadde ingen negative bemerkninger til sikkerhet og sperrevakter på det angjeldende sted på SS1. Skriftlig rapport fra løpsleder ble gjennomgått. Ekeland hadde i etterhånd motvillig godt med på å møte hos politiet. Skriftlig rapport fra Tom Grøndahl ble referert. Han betjente mål på SS1 og hadde ikke forstått det slik at Ekeland hadde meldt fra om personskaade. Sannes refererte følgende fra DUs domsdokument:

” Start nr. 42 må enten ha misforstått notene, eller på annen måte ikke registrert at de skulle svingeskarpt til høyre da de fortsatte med stor fart inn i krysset og fulgte hovedveien mot venstre. Først i det de så sperrebåndet og personene bak, begynte bilen å bremse. Det var fra 5 til 10 personer som sto rett bak veiens sperrebånd idet bilen kom. De hadde løpt til den ene siden for å unngå bilen mens den skadede gutten sannsynligvis har falt og ikke greid å komme seg unna. Bilføreren hadde merket at han hadde kjørt over noe med venstre framhjul, mens et

vitne så at bilen kjørte over guttens begge ben med bakhjulet. Anklagede hadde fortsatt inn i sperresonen etter uhellet og hadde snudd bilen. Han hadde spurt kartleseren om denne hadde merket om de hadde vært borti noe, noe kartleseren benektet. Anklagede hadde så kjørt tilbake mot krysset og la da merke til en gutt som satt i veien og holdt seg til det ene benet. Det hadde da vært flere andre personer rundt gutten. Fører og kartleser hadde blitt enige om at de skulle stanse og startet med å gjøre seg klar til å gå ut av bilen da en person som de trodde var funksjonær hadde vinket dem videre med begge armer over hodet. De hadde sett på dette som en henvisning fra en av løpets funksjonærer og hadde derfor kjørt ut av sonen og inn på prøven igjen.”

”Vitnet Evensen hadde befunnet seg ca. 40 til 60 meter fra krysset, inne langs grusveien etter krysset. Han hadde god utsikt til sikkerhetssonen. Vitnet hadde ankommet stedet i god tid før løpet startet og hadde vært der mens K-bilene kjørte forbi. Under løpet hadde han registrert at det oppholdt seg mange personer rett bak sperrebåndet og hadde reagert på dette som en sikkerhetsrisiko.”

”Video mottatt av TV-media viste i hovedsak 3 klipp. Inboard video fra deltaker nr. 1 og nr. 19 samt klipp fra start nr. 42 i angjeldende sving. De to inboard klippene fra deltakere som kjørte gjennom krysset i god tid før start nr. 42 viser klart at det oppholdt seg flere personer (6+) rett innefor sperrebåndet for sikkerhetssonen. Klippet som viser start nr. 42 ble tatt fra en kameraposisjon rett før krysset. Det viser bilen som kommer langs den asfalterte hovedveien i stor hastighet og ikke bremses ned for avtaket. Bilen fortsetter i høy hastighet langs hovedveien og bremses først når det blir klart at veien er sperret. Det som skjer inne i sikkerhetssonen vises ikke. Fra det øyeblikk bilen forsvinner inn i sonen til den kommer i bildet igjen, går det ca. 27,5 sekunder. Fra video klippet kan man klart høre motorlyden fra bilen og man kan høre høy motorlyd i ca. 17 sekunder, sannsynligvis den tiden bruker til å snu og kjøre frem til ulykkesstedet rett innenfor sperrebåndet. Deretter kan man ikke høre motorlyd for ca 8 sekunder før man hører bilen gir gass og deretter kommer inn i bildet igjen og kjører ut igjen på prøven.”

” Etter hendelsen hadde det vært noe uklart for løpsledelsen hvilken bil som hadde vært involvert. De tok blant annet kontakt over telefon med start nr. 43 som besvarte at det ikke var ham som var involvert, men start nr. 42 som sto rett på siden av ham på service. Telefonen hadde så blitt overlevert til anklagede som bekreftet at han trodde han hadde vært involvert i noe på SS1. Løpsleder hadde da bedt ham melde seg for politiet som hadde kontor rett i nærheten av service plassen. Anklagede hadde vært noe motvillig til dette da han ville fortsette løpet men hadde etter påtrykk fra løpsleder gått med på å melde seg. Under senere samtaler hadde løpsleder uttrykt til kartleseren i bil 42 at ”dette skulle ikke ha skjedd, det var vår feil”

Sannes vektla alvorligheten i ikke å stoppe ved ulykke med personskade og henviste bl.a. til Vegtrafikklovens § 12 1. og 3. ledd og samme lovs § 33.

Motpartens notat av 27.10.04 ble referert. Han ” har under sterk tvil godtatt 4 måneders suspensjon...Men jeg forventer at det må bli en reaksjon overfor løpsledelsen i Rally Trøgstad.” Videre ble motpartens skriv av 01.11.04 referert. Det omhandlet hans syn på rapporten fra NBFs Sikkerhetskrollant.

På spørsmål fra Appelldomstolen svarte Sannes at Ekeland i møte med juryen var klar over at gutten var skadet. Ifølge Sannes er det ingen vitner som har sett noen som har vinket Ekeland

videre. Deltakerne var rolige og hadde ingen trang til å ville snakke med noen. De ville helst kjøre videre.

Video laget av TV-Media ble vist.

Løpsleder Håkon Krogh møtte som vitne og forklarte seg i tråd med sin skriftlige rapport. Han snakket med start nr. 42 (Ekeland ) på serviceplassen og spurte om han hadde kjørt på noen. De var ikke helt sikre. De ville helst ikke snakke med politiet. De ville ikke ha løpet ødelagt, men ville kjøre videre. De møtte på lensmannskontoret som lå like ved serviceplassen. De hadde ikke behov for debriefing. Ekeland fortalte at han hadde meldt fra på mål SS1 , men målmannskapene oppfattet det ikke slik at det hadde skjedd en ulykke.

Tilskuer Tor Arne Lundsrud møtte og forklarte seg som vitne. Han sto i siste yttersvingen før krysset. St. nr. 42 var eneste bil som ga gass før krysset. Bilen ble borte en liten stund før den kom sakte tilbake igjen og kjørte videre.

Vidar Tangerud ble avhørt som vitne pr. telefon. Han forklarte hendelsesforløpet. St. nr. 42 gjorde ingen antydning til å svinge slik alle andre gjorde. De løp av gårde. Bilen kjørte gjennom sperrebåndet, traff gutten med i hvert fall venstre bakhjul og kjørte ned til sperrebilene ca. 30-35m. unna. Høyre hjulsett var på utsiden av den hvite stripen. Tangerud skjønnte at gutten hadde benbrudd og gikk for å ringe. Tangerud gikk i slik retning at han ikke så bilen. Gutten satt oppreist i veibanen. Han var den eneste vakten på dette punktet og vinket ikke bilen videre. Det sto en vakt ca. 150 meter unna samt en ved sperrebilene.

På spørsmål svarte Krogh at han hadde ikke uttalt at :”det var vår feil”. Ekeland hadde ”kjeftet” på Krogh om sikkerheten.

Lundsrud så ikke bilen etter at han hadde kjørt på gutten. Han så ikke om bilen stoppet. Bilen kjørte nølende ut av sonen. Han kunne verken bekrefte eller avkrefte om noen hadde vinket bilen videre. Alle vakter hadde vester.

Appellanten avholdt sitt sluttinnlegg. Ekelandss vitne hadde stått ca. 85 meter fra veikrysset. Juryens vitne sto 20 – 30 meter fra bilen. Løpsbilen stopper ikke opp for å undersøke om det er skade på person, men kjører bare videre. Det er brudd ikke bare på NSR, men også brudd på vegtrafikklovgivningen.

Motparten hadde avskåret seg selv fra å holde sluttinnlegg.

#### Appellanten har i det vesentlige anført at:

Anklagede måtte være klar over at han hadde vært involvert i et kjøreuhell med personskade og plikter da å hjelpe den skadede samt forbli på stedet til politiet kommer. DUs suspensjon på 4 måneder er for lite i forhold til forseelsen. Opprinnelig innstilling på minimum 6 måneders suspensjon opprettholdes. Videre konkluderer ulykkesrapporten med at det ikke er avdekket noen brudd på det gjeldende reglement av løpsledelsen eller de øvrige funksjonærene.

#### Motpartene har i det vesentlige anført at:

Hadde de vært sikre på at de hadde vært borti en person med bilen, og visst omfanget av ulykken, hadde det vært en selvfølge at de hadde stanset. Imidlertid var de svært usikre på

dette og da de ble vinket videre av en person som de opplevde som funksjonær, hadde de sett dette som en ordre som de var forpliktet å følge. De hadde vært klare til å gå ut av bilen da de ble vinket videre. Da de var svært usikre på hva som hadde skjedd, hadde de nevnt forholdet til en funksjonær ved innkomst SS1 og hadde også diskutert situasjonen med medkonkurrenter på service. Det var dessuten en total mangel på opplæring av sikkerhetsvakter. Samtidig har Ekeland i sitt tilsvarende svar til Appelldomstolen ”under tvil godtatt 4 måneders suspensjon”.

### **Appelldomstolen fattet deretter følgende beslutning i lukket møte:**

1. Appellen tas til følge.
2. Start nr.42 i Rally Trøgstad, Kåre E. Ekeland, suspenderes i 8 måneder fra 12.10.04 for brudd på NSR §§ 216, 403 og 416.
3. Appellgebyret tilbakebetales.
4. Avgjørelsen er enstemmig.

### **Premisser:**

Fordi det kun er appellert på straffeutmålingen, ser Appelldomstolen ingen grunn til å drøfte skyldspørsmålet som derfor anses avgjort av Domsutvalget. Det er videre avklart at det foreligger brudd på NSR §§ 216, 403 og 416 samt Vegtrafikklovens § 12. Appelldomstolen har også merket seg at det i Domsutvalgets beslutning om 4 måneders suspensjon foreligger dissens.

Ved deltakelse i rallies vil det alltid være tilstede et visst risikomoment for at utøvere, funksjonærer og publikum vil bli skadet. I dette tilfelle konstaterer Appelldomstolen at Ekeland er ikke straffet for å ha kjørt på gutten, ei heller for å ha kjørt inn i sikkerhetssonen og snudd bilen.

Ekeland skriver at han ”merker et ubetydelig lite dump i det jeg passerer sperrebandet”. I dette tilfelle må det legges til grunn en streng aktsomhetsnorm fra førerens side. Det må kunne kreves at føreren går ut av bilen og selv forvisser seg om hva som virkelig har hendt. Det kan virke som om føreren ikke har forstått alvoret i situasjonen. Selv etter at føreren fikk bekreftet at han hadde vært innblandet i en ulykke og ble bedt om å ta kontakt med politiet, ønsket han å fortsette løpet. Appelldomstolen finner det riktig av allmennpreventive hensyn at straffen derfor må skjerpes.

Samtidig vil Appelldomstolen få bemerke til juryens innstilling at denne bør være mer konkret med hensyn til suspensjonens varighet. En innstilling på ”minst 6 måneder ” sier for lite om hva juryen egentlig mener.

Appelldomstolen hadde følgende sammensetting under behandlingen:

Per Madsen (Leder)

Truls Johansen (Nestleder)

Tonje Faale

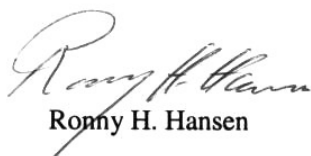
Ronny H. Hansen



Per Madsen



Truls Johansen



Ronny H. Hansen



Tonje Faale